

Devrile Devrile Geldiğimiz Günler

– ADEM EFİLOĞLU · 07 Mayıs 2015

Üstünden geçmediğin hayalleri düşünüyordum
Devrile devrile geldiğimiz günleri
Hatırlıyorum
Sen her defasında ağlıyordun
Ben her defasında susarken

Tersine rüzgârlar rehin ediyordu bulutları
Hani nereye baksan
Arkada kalırken gözlerin
İzleri hicran yarası bakışların
Ortasından vuruluyorduk
Belki de biz böyle ölüyorduk

Bazen inatçı yanım tutuyor hayata
Her yer ayaz kesiyor
Üşümüyorum diyordum ellerine
Üşümüyordum yüreğine
Oysa
Kuzey kutbu nal toplardı hissettiklerimde

Yine de
Ben senin sokaklarının müdavimiyim
Aşkın en serseri halinde
Üzerime basıp geçsen de
Ayak izin olurum çizmelerine
Asla izin vermem
Hayallerin incinmesine

Ben seni busesi eksik zamanlar için sevmedim
Sonsuzluk çivisiydi hissettiklerim
Bir ölüm ve ömür yongasında
Örsle çekicinin afili yakarışı
Virane kalbimin dorukları

Aklımdan geçmediğin hayalleri düşünüyorum

Devrile devrile geldiğimiz günleri
Öyle bir anı bile
Yaşadım demiyorum...

ÂDEM EFİLOĞLU